

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 57.

Tiende Session.

17de Møde.

Mandagen den 26de Octbr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Sfcherning (fortsat): Man vil sørge for Folks Sundhed, men man vil have, at de skulle døe af Glendighed, fordi de ikke kunne udføre deres Gjerning paa den for Gjerningen beqvemste Maade, og jeg vil spørge den ærede Minister og det Sundhedscollegium, som sørger for vor Sundhed, om ikke Folk kunne døe fuldt saa godt af Mangel paa Varme som af Mangel paa Luft, og om ikke den almindelige Veir for mange Dyr, naar de ville have nogen Varme, og de ikke kunne faae den paa anden Maade, er at grave sig ned i Jorden, og om ikke mange Menneffer saa at sige ere nødte til at boe under Jorden, fordi de der kunne leve langt varmere og derved langt sundere? Jeg for min Part troer, at man her har forsøgt at gaae et Skridt videre, end der behøves; man er gaaet videre, end man, saavidt jeg kan see, er gaaet i Byggeloven for Kjøbenhavn, og vore Kjøbstæder, der næsten alle ere saa smaa, at en Mand, der har stærkt Veir i sig, kan blæse igjennem hele Byen, trænge vistnok langt mindre til Forholdsregler af den Natur, thi der er Luft nok i dem. Naar Gaderne ere snevne, sammentrængte ved høie Bygninger, saa kan jeg begribe, at man kan sige, at her skulle vi vogte os for at have dybt i Jorden indgravede Leiligheder, hvor Luften vanstelig kan komme til; men der, hvor man daglig, hele Vinteren igjennem, paa alle mulige Maader maa vogte sig for Træk, der skulde man ikke have Lov til at bruge de naturligeste Midler til

at vogte sig derimod? Og nu de Hvidebestemmelser, som her ere foreslaaede, hvorledes ere de? Gaa Landet igjennem og undersøg, hvor den største Deel af Befolkningen boer, om den sin Levetid igjennem har havt 4 Alen til Loftet? Det kan som sagt være godt, at man under visse Betingelser forlanger det, men det er aldeles overflødigt under andre Forhold; disse strenge Bestemmelser, som man her stiller op for at sydfestgjøre et sanitairt System, som nu paa eengang er kommet ind i Verden, formodentlig fordi der er en Mængde Folk, som ikke have meget Andet at gjøre end at udtænke den Art Ting, fordi de ikke mere kunne curere Folk med Recepter, skulle nu ikke alene gjælde i Kjøbstæderne, men de skulle ogsaa, som § 4 siger, faae en Anvendelse — jeg veed næsten ikke hvor, og jeg veed ikke ret, paa hvilken Maade. Der skal ikke mere kræves Lov dertil, man skal ved en kongelig Resolution kunne overføre denne Lov saa at sige paa hvilket som helst Sted, og hvor man vil. Jeg vil bede Dem om at læse § 4 nøie igjennem; der findes deri en Sætning, hvis Mening jeg ikke ret kan forstaae. Det hedder nemlig: „Saa kunne og saavel nysnævnte Bestemmelser og Forskrifter, som Bestemmelsen i denne Lovs § 2 paa samme Maade udvides til de Steder paa Landet, hvor Saadant maatte findes tilraadeligt paa Grund af den med Forholdene i Kjøbstæderne analoge Udvikling, og navnlig til de saakaldte Handels- og Ladepladser.“ Disse Ord: „paa samme Maade“, menes dermed, at det er efter pleiet Raad med Communerne, eller menes dermed alene, at det kan skee ved kongelig Resolution? Under enhver Omstændighed maa Meningen udtrykkes tydeligere, thi ellers bliver Vilkaarligheden dobbelt. Naar man der-